

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

7 май 1991 година*

По делото C-69/89

Nakajima All Precision Co. Ltd, дружество, узаконено по японското право, установен в Токио, за което се явява адв. С.-Е. Guđin, avocat от колегията в Париж, установен също в Брюксел със съдебен адрес в Люксембург при адв. R. Faltz, 6, rue Heine,

ищец,

срещу

Съветът на Европейските общности, за който се явяват г-н Н.-J. Lambers, директор на неговия правен отдел и г-н E. H. Stein, юридически съветник, в качеството на представители, подпомагани от адв. J. Voillemot и адв. A. Michel, avocats от колегия в Париж, със съдебен адрес в Люксембург при г-н J. Käser, директор на правната дирекция на Европейската инвестиционна банка, 100, boulevard Konrad-Adenauer, Kirchberg

ответник,

подпомаган от

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н E. de March и г-н Eric White, членове на нейния правен отдел, в качество на представители, подпомагани от г-н R. Wagner, немски държавен служител на разположение на правния отдел на Комисията съгласно схемата за обмен на националните държавни служители, със съдебен адрес в Люксембург при г-н G. Berardis, член на правния отдел на Комисията, Wagner Centre, Kirchberg,

Комитет на европейските производители на принтери (Europrint), установен в Кьолн (Федерална република Германия), за който се явява адв. D. Ehle, avocat от колегията в Кьолн, със съдебен адрес в Люксембург при адв. Arendt и адв. Harles, 4, avenue Marie-Thérèse,

встъпили страни,

с предмет:

- от една страна, неприложимостта от страна на ищеца, съгласно член 184 от Договора за ЕИО, на член 2, параграф 3, буква б), точка ii) и член 19 от Регламент (ЕИО) № 2423/88 на Съвета от 11 юли 1988 г. относно защитата срещу внос, който е предмет на дъмпинг или на субсидии от страни не членки на Европейската икономическа общност (ОВ L 209, стр. 1), и

* Език на производството: френски.

- от друга страна, отмяната съгласно член 173, алинея 2 от Договора, на Регламент (ЕИО) № 3651/88 на Съвета от 23 ноември 1988 г. относно въвеждане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на серия матрични ударни принтери с произход Япония (ОВ L 317, стр. 33), доколкото този регламент засяга ищеца,

СЪДЪТ,

в състав: г-н O. Due, председател, г-н G. F. Mancini, г-н T. F. O' Higgins, г-н J. C. Moitinho de Almeida, г-н G. C. Rodríguez Iglesias и г-н M. Díez de Velasco, председатели на състав, г-н C. N. Kakouris, г-н F. A. Schockweiler, г-н F. Grévisse, г-н M. Zuleeg и г-н P. J. G. Картеун, съдии,

генерален адвокат: г-н С. О. Lenz,

секретар: г-жа D. Louterman, главен администратор,

като взе предвид доклада от съдебното заседание,

след като изслуша страните да представят устни състезания по време на заседанието от 5 юли 1990 г.,

след като изслуша становището на генералния адвокат, представено по време на заседанието от 5 декември 1990 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С искова молба, постъпила в секретариата на Съда на 7 март 1989 г., Nakajima All Precision Co. Ltd (наричано по-нататък „Nakajima“), установено в Токио, е завело дело с предмет

- от една страна, неприложимостта от страна на ищеца, съгласно член 184 от Договора за ЕИО, на член 2, параграф 3, буква б), точка ii) и член 19 от Регламент (ЕИО) № 2423/88 на Съвета от 11 юли 1988 г. относно защитата срещу внос, който е предмет на дъмпинг или на субсидии от страни не членки на Европейската икономическа общност (ОВ L 209, стр. 1), и

- от друга страна, отмяната съгласно член 173, алинея 2 от Договора, на Регламент (ЕИО) № 3651/88 на Съвета от 23 ноември 1988 г. относно въвеждане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на серия матрични ударни принтери с произход Япония (ОВ L 317, стр. 33), доколкото този регламент засяга ищеца,

2. Nakajima, чието производство се ограничава до пишешци машини и принтери, произвежда четири модела матрични ударни принтери от нисък клас. Ищецът твърди, че се характеризира от една страна с това, че се отдава изключително на дейност по производството и не разполага с никаква структура за разпространение и продажба; Nakajima заявява, че има само ограничен брой клиенти и започва производство само след като е получило поръчки, така че

неговите разходи за производство са много ограничени. От друга страна ищецът не извършва от много години никакви продажби на принтери на японския пазар и пласира продукцията си изключително чрез износ. Така по-голямата част от неговите принтери са продавани в Original Equipment Manufacture (наричано по-нататък „ОЕМ“) на чуждестранни производители или на независими дистрибутори, които търгуват продуктите под тяхна собствена марка, като останалата негова продукция е разпространявана под марката „All“, също от независими дистрибутори. Nakajima изтъква, че пазарът на ЕИО е представлявал 41,7 % от неговите продажби на принтери през 1986 г.

3. През 1987 г., Европейският комитет на производителите на принтери (наричан по-нататък „Europrint“) подава жалба до Комисията от името на европейските производители на матрични ударни принтери, с която иска да бъде започната антидъмпингова процедура срещу японските износители на този вид принтери, включително Nakajima.

4. Антидъмпинговата процедурата е открита от Комисията въз основа на Регламент (ЕИО) № 2176/84 на Съвета от 23 юли 1984 г. относно защитата срещу вноса, предмет на дъмпинг или на субсидии от страни не членки на Европейската икономическа общност (ОВ L 201, стр. 1, наричан по-нататък „старият базов регламент“). Тази процедура е довела до приемането, въз основа на стария базов регламент на Регламент (ЕИО) № 1418/88 на Комисията от 17 май 1988 г. относно въвеждането на временно антидъмпингово мито върху вноса на ударни матрични принтери с произход от Япония (ОВ L 130, стр. 12, наричан по-нататък „временен регламент“). С този регламент на Nakajima е наложено временно антидъмпингово мито от 12,3 %.

5. На 11 юли 1988 г. Съветът приема Регламент № 2423/88, цитиран по-горе (наричан по-нататък „новият базов регламент“), който отменя стария базов регламент. Този нов базов регламент влиза в сила на 5 август 1988 г. и се прилага, според неговия член 19, алинея 2 „по отношение на вече започналите производства“.

6. Въз основа на този нов базов регламент Съветът на 23 септември 1988 г. приема Регламент (ЕИО) № 2943/88, който продължава временното антидъмпингово мито върху вноса на матричните ударни принтери с произход от Япония (ОВ L 264, стр. 56), за срок не по-дълъг от два месеца.

7. На 23 ноември 1988 г. Съветът, по предложение на Комисията и на основата на новия базов регламент, приема Регламент № 3651/88, цитиран по-горе, (наричан по-нататък „окончателен регламент“). По силата на този регламент, който влиза в сила на 25 ноември 1988 г., размерът на окончателното антидъмпингово мито, приложимо по отношение на Nakajima е бил определен на 12 % и сумите гарантирани от временното антидъмпингово мито, по силата на временния регламент, са били събрани окончателно в съответствие със стойността на окончателното мито.

8. С искова молба, постъпила в секретариата на Съда на 6 април 1989 г., Nakajima е подало иск за приемане на временни мерки на първо място за отлагане на изпълнението на окончателния регламент по отношение на него и с

алтернативно искане за прилагане на всички други необходими временни мерки, докато Съдът се произнесе по съществуващото на спора. Тази искова молба е отхвърлена с определение на председателя на Съда от 8 юни 1989 г.

9. С Определения от 17 май и 4 октомври 1989 г., Съдът допуска съответно Комисията и Eurorprint да встъпят в подкрепа на Съвета.

10. Прави се препратка към доклада от съдебното заседание за пълните подробности относно фактите, производството и становищата на страните, които по-нататък се споменават или обсъждат само доколкото е необходимо за доводите на Съда.

I - Относно искането да не бъде прилаган новият базов регламент

11. В подкрепа на искането заявено в исковата молба, която цели да не бъдат прилагани от ищеца член 2, параграф 3, буква б), точка ii) и член 19 от новия базов регламент, Nakajima представя три основания за отмяна на решението, които се изразяват съответно в нарушение на съществени процедурни изисквания, в нарушение на споразумението относно въвеждането в сила на член VI от Общото споразумение за митата и търговията (наричано по-нататък „антидъмпингов кодекс“), утвърдено от Общността с Решение 80/271/ЕИО на Съвета от 10 декември 1979 г. относно сключването на многостранните споразумения в резултат от търговските преговори през периода 1973 г. - 1979 г. (ОВ 1980 г., L 71, стр. 1) и накрая в нарушение на някои общи принципи от правото.

1. Относно основанието за отмяна поради незаконността на новия базов регламент в резултат от нарушение на съществени процедурни изисквания

12. В подкрепа на този довод Nakajima изтъква на първо място, че член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент е незаконен поради липса на доводи.

13. В тази насока ищецът заявява, че тази разпоредба съдържа един нов метод за изчисление на съставената нормална стойност, който се различава базово приложимия при режима на стария базов регламент, в случаите когато продажба на сходни продукти не се осъществява при нормални търговски операции на вътрешния пазар на страната износител или по произход. Този метод, който за изчислението на съставената нормална стойност, взема предвид разходите и печалбите на други производители или износители в страната по произход или страната износител, за изгодни продажби на сходен продукт, има опасност да доведе до неразумни и дискриминационни резултати, в случай като разглеждания, където структурата на предприятията, взети за база за сравнение, по никакъв начин не е сравнима с тази на съответното предприятие. Nakajima изтъква, че в действителност то не разполага с никаква структура за търгуване на своите продукти, като цялата му продукция се продава на етап „излизане от завода“ на независими дистрибутори, докато всички предприятия, взети за сравнение, имат вертикално интегрирана структура, предназначена да осигури разпространението на тяхната продукция в Япония. От това, Nakajima прави извода, че в този нов базов регламент, Съветът би трябвало да уточни

причините, поради които този нов метод за изчисление е възприет и да покаже как прилагането на този метод няма да доведе до дискриминация на предприятията от същия тип като Nakajima.

14. По този въпрос следва да се припомни на първо място, че Съдът няколкократно е заявявал, че (вж., по-специално Решението от 14 март 1990 г., Gestetner Holdings, параграф 69, C-156/87, Recueil, стр. I-781) излагането на доводи, изисквано от член 190 от Договора, трябва да показва по ясен и недвусмислен начин причините на органите на Общността, които са приели въпросната мярка, така че да се позволи на заинтересуваните да се запознаят с причините за взетата мярка, за да могат да защитят правата си, а Съда да упражни своя контрол.

15. Следва да се отбележи по-нататък, че член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от вариантите на стария и новия базов регламент излага методите за изчисление на съставената нормална стойност на съответния продукт, когато нито една продажба на сходен продукт не се осъществява в хода на нормални търговски операции на вътрешния пазар на страната износител или страната по произхода, или когато такива продажби не позволяват подходящо сравнение. Съставената нормална стойност се изчислява чрез събиране на стойността на производството и на един приемлив марж на печалба.

16. Във варианта на стария базов регламент стойността на производството е трябвало да бъде обоснована с един приемлив размер, който отчита разходите за продажба, административните разходи и другите общи разходи (наричани по-нататък „разходи ПОА”). Печалбата не е трябвало да бъде по-голяма от нормалната печалба, когато продажбите на продукти от същата категория на вътрешния пазар на страната по произход са били нормално доходни; в другите случаи текстът предвижда, че печалбата трябва да бъде „определена на всякаква приемлива основа посредством информацията, която е на разположение”.

17. След като приема същия начин на изчисление на стойността на продукцията като стария базов регламент, новият базов регламент предвижда, че разходите ПОА и печалбите се изчисляват като се вземат за сравнение направените разходи от производителя или износителя и печалбите реализирани от него, от печелившите продажби на сходни продукти осъществени на вътрешния пазар (член 2, параграф 3, буква б), точка ii), трето изречение) и ако няма на разположение такива данни, те не са сигурни, или са неизползваеми, изчислението се извършва като се вземат за сравнение направените разходи и реализираните печалби от други производители или износители в страната по произход или износител по повод на изгодни продажби на сходен продукт (член 2, параграф 3, буква б), точка ii), изречение четвърто). Новият базов регламент добавя, че ако нито един от двата метода не може да бъде приложен, направените разходи и реализираните печалби се изчисляват като се вземат за сравнение продажбите, осъществени от износителя или други производители в същия сектор на икономическа дейност в страната по произход или износител или въз основа на всякаква друга приемлива основа.

18. От сравнението на двата варианта на член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от стария и новия базов регламент се установява, че методът за изчисление на

съставената нормална стойност, предвиден в този последен регламент, не се различава съществено от предишния метод, който е предоставял пълна свобода на органите на Общността и е предвиждал определянето на разходите ПОА и на печалбите на „разумна” основа. В действителност новото изменение на въпросната разпоредба от новия базов регламент само уточнява обхвата на предишния текст чрез посочване на различните методи за изчисление, предназначени да определят „разумния размер” на разходите ПОА и „приемлив марж на печалбата” в отделни случаи.

19. Това заключение се потвърждава от четвъртото и тридесет и третото съображение от мотивите към новия базов регламент, които представят новото изменение на член 2, параграф 3, буква б), точка ii), като едно обикновено обяснение на версията на тази разпоредба в стария базов регламент. Освен това Съветът е отбелязал, без някой да е оспорил, че методът за изчисление, по който Nakajima възразява в настоящия случай, вече е бил използван от органите на Общността при действието на стария базов регламент. Освен това Съдът вече е решил, че нищо в текста от член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от стария базов регламент не забранява използването като приемлив марж на печалбата, нормално реализираната печалба от дружество, различно от това, което е обект на антидъмпинговото проучване (Решение от 5 октомври 1988 г., Sharp, параграф 8, 301/85, Recueil, стр. 5813).

20. Относно твърдението за липса на доводи, обосновано с липсата на уточнение относно дискриминационния ефект, до който според Nakajima би могло да доведе прилагането на член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент, достатъчно е да се изтъкне, че член 190 от Договора не задължава органите на Общността да обосновават всяка разпоредба, която може да доведе до дискриминация, доколкото едно нарушение на принципа на равнопоставено отношение представлява самостоятелно основание за отмяна на съответната разпоредба.

21. При това положение първата част от довода за отмяна поради липса на доводи по член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент, трябва да бъде отхвърлен.

22. Nakajima заявява на второ място, че член 19 от новия базов регламент, който предвижда прилагането на този регламент „за започналите производства” към деня на неговото влизане в сила не е обоснован, доколкото той не уточнява основанията, които биха оправдали обратното действие на този регламент. В подкрепа на този довод ищецът изтъква, че член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент, който изменя базово методът за изчисление на съставената стойност, съдържа нови материални правила, които не биха могли да се прилагат с обратна сила, без това да бъде специално мотивирано.

23. В тази насока е достатъчно да се припомни, както Съдът установява по повод на първата част от този довод за отмяна, посочен от Nakajima, че член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент представлява само едно уточнение, което цели да систематизира предишната практика на институциите на Общността. По този начин доколкото именно новото изменение на тази разпоредба, не би могла да се разглежда като съществено изменение на

разпоредбата, която е била в сила преди това, прилагането Ж „по отношение на започналите производства”, не изисква никакво специално мотивиране.

24. При тези условия втората част от доводът за отмяна поради липсата на мотиви към член 19 от новия базов регламент, също не е основателен.

25. От изложеното по-горе следва, че доводът, че новият базов регламент е незаконен, вследствие от нарушението на съществени процедурни изисквания, трябва да се отхвърли.

2. Относно доводът, че новият базов регламент е незаконен, тъй като нарушава антидъмпинговия кодекс.

26. Nakajima твърди по този въпрос, че член 2 параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент не може да се приложи в случая поради противоречието му с някои разпоредби от антидъмпинговия кодекс. Ищецът се позовава, по-специално на несъвместимостта на член 2 параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент с член 2, параграфи 4 и 6 от антидъмпинговия кодекс.

27. Съветът смята, че както общото споразумение, антидъмпинговият кодекс не предоставя на лицата права, на които те могат да се позовават пред Съда и разпоредбите от този кодекс не са директно приложими в Общността. От това Съветът прави извода, че Nakajima не би могло да оспори валидността на новия базов регламент поради нарушение на разпоредбите на антидъмпинговия кодекс.

28. Следва все пак да се отбележи, че в случая Nakajima не се позовава на директния ефект от тези разпоредби. С тази молба ищецът всъщност прави запитване на случаен принцип съгласно член 184 от Договора за валидността на новия базов регламент, като се позовава на едно от основанията за контрол върху законността, посочено в член 173 от Договора, а именно нарушението на Договора, или на която и да е норма относно неговото прилагане.

29. В тази връзка следва да се припомни, че в Решението от 12 декември 1972 г., International Fruit Company, параграф 18 (21/72 и 24/72, Recueil, стр. 1219), Съдът е решил, че разпоредбите от общото споразумение имат за последица обвързването на Общността. Същото заключение се налага за антидъмпинговия кодекс, приет за прилагането на член VI от Общото споразумение и съображенията от преамбюла, на който уточняват, че той е предназначен „да тълкува разпоредбите на ... общото споразумение” и да „изработи правилата за тяхното прилагане, с оглед осигуряването на по-голямо еднообразие и сигурност при тяхното прилагане”.

30. В същност според второто и третото съображение от преамбюла от новия базов регламент, последният е приет в съответствие със съществуващите международни задължения, по-специално тези които произтичат от член VI от Общото споразумение и от антидъмпинговия кодекс.

31. Следва, че новият базов регламент, оспорен от ищеца, е приет, за да бъдат изпълнени международните задължения на Общността, която както Съдът

няколкократно е заявявал, е длъжна да гарантира съответствието с общото споразумение и мерките по неговото прилагане (вж. Решение на Съда от 26 октомври 1982 г. Kupferberg, параграф 11, 104/81, Recueil, стр. 3641; Решение от 16 март 1983, SIOT, параграф 28, 266/81, Recueil, стр. 731).

32. При тези условия следва да се провери, дали, както твърди Nakajima, Съветът е излязъл извън така определената правна рамка и дали със спорната разпоредба той е нарушил разпоредбите на член 2, параграфи 4 и 6 от антидъмпинговия кодекс.

33. В тази насока Nakajima изтъква на първо място, че член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент противоречи на разпоредбите на член 2, параграф 4 от антидъмпинговия кодекс, доколкото, като предвижда за определянето на съставената нормална стойност, отчитането на разходите ПОА и печалбите, на производители или износители, чиято структура би могла да бъде коренно различна от тази на разглежданото предприятие, тази разпоредба ограничава правото на преценка на органите на Общността и води до това да се вземат предвид счетоводни данни, които не са били приемливи, по смисъла на член 2, параграф 4 от антидъмпинговия кодекс.

34. Член 2, параграф 4 от антидъмпинговия кодекс предвижда, както следва:

„когато не е осъществена продажба на сходен продукт при нормални търговски операции на вътрешния пазар на страната износител или когато, поради особеното положение на пазара, такива продажби не биха дали възможност за приемливо сравнение, дъмпинговият марж ще се определи чрез сравняване със сравнима цена на сходен продукт, когато той се изнася за трета страна, тази цена би могла да бъде най-високата износна цена, но трябва да бъде представителна цена, или с производствената стойност в страната по произход, завишена с една приемлива сума за административни разходи, разходи за пускане на пазара и други разходи и за печалби. Като правило, увеличението със сумата за печалба не би трябвало да надвишава нормално осъществената печалба при продажби на продукти от същата обща категория на вътрешния пазар на страната по произход”.

35. А от текста на член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент следва, че всеки от методите за изчисление на съставената нормална стойност, които са изброени там, трябва да се прилага по такъв начин, че да се запази приемливия характер на това изчисление, понятие, което изрично е упоменато също в двете първи изречения и в последното изречение от въпросната разпоредба.

36. Според текста на тази разпоредба следва също да се изключи първият метод за изчисление, посочен в новия базов регламент, в полза на втория метод, който се разглежда в настоящото дело, ако данните относно разходите направени от производителя или износителя и реализираните от него печалби от продажбата на сходни продукти на вътрешния пазар, „не са достъпни или не може да им се има доверие, или са неизползваеми”, което означава по същество, че взимането предвид на такива счетоводни данни не би било приемливо - израз, който е включен изрично в немската версия на въпросната разпоредба. Търсенето на

приемливия характер на изчислението ръководи също прилагането на третия метод за изчисление, предвиден от въпросната разпоредба, който може да бъде приложен, само „ако нито един от тези два метода (предходни) не може да бъде приложен”. И накрая, освен прилагането на този трети метод, органите на Общността могат винаги, в съответствие с последното изречение от тази разпоредба, да определят разходите и печалбите „на всякаква друга приемлива основа”, като използването на думата „друга”, потвърждава при всяко положение, че изчислението на съставената стойност може да бъде извършено само при условие, че то има приемлив характер.

37. От това следва, че член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент е съобразен с член 2 параграф 4 от антидъмпинговия кодекс, доколкото, без да нарушава духа на тази разпоредба, той се ограничава до това да изложи за различните ситуации, които биха могли да възникнат на практика, приемливи методи за изчисление на съставената нормална стойност.

38. Nakajima изтъква на второ място, че член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент, е несъвместим с член 2, параграф 6 от антидъмпинговия кодекс, поради това, че прилагането на обикновена икономическа производствена структура, на направени разходи ПОА и печалби, реализирани от други предприятия, които имат вертикална интегрирана структура за дистрибуция, нарушава задължението да се направи сравнение между нормалната стойност и износната цена на същото търговско ниво.

39. За да се прецени дали доводът е основателен, следва да се припомни, че член 2, параграф 6 от антидъмпинговия кодекс предвижда, както следва:

„за да бъде справедливо сравнението между износната цена и цената на вътрешния пазар в страната износител (или в страната по произход) или, ако са налице основания за това, цената, установена в съответствие с разпоредбите от член VI, параграф 1, буква б) от общото споразумение, то трябва да бъде направено по отношение на цените използвани на същото търговско ниво, което е нормално да бъде „излизане от завода” и на извършените продажби на възможно най-близки дати. Трябва да бъдат правилно отчетени във всеки случай според неговите особености различията в условията на продажба, различията при облагането с данъци и такси и другите различия, които засягат сравняването на цените ...”.

40. В тази насока е достатъчно да се констатира, че доводът на Nakajima, основан на предполагаемата несъвместимост на член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент с член 2, параграф 6 от антидъмпинговия кодекс е лишен от всякакво основание, като се има предвид, че предметът на двете разпоредби, цитирани от ищеца се различава базово.

41. В действителност член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент има за предмет определянето на съставената нормална стойност на съответния продукт, докато член 2, параграф 6 от антидъмпинговия кодекс определя правилата, на които трябва да се подчинява сравнението между нормалната стойност и износната цена. Всъщност, това сравнение е предмет на разпоредбите на член 2, параграфи 9 и 10 от новия базов регламент, на чиято

незаконност, поради неспазване на член 2, параграф 6 от антидъмпинговия кодекс, ищецът все пак никога не се е позовавал.

42. При това положение, доводът за отмяна поради незаконността на новия базов регламент, тъй като е в нарушение на антидъмпинговия кодекс, също трябва да бъде отхвърлен.

3. Относно основанието, че новия базов регламент е незаконен на основание, че в нарушение на някои общи принципи на правото

43. В подкрепа на този довод ищецът обвинява първо Комисията, че е допуснала в рамките на настоящата антидъмпингова процедура няколко нарушения на правото на защита. Той изтъква след това, че в случая е нарушен принципът на правната сигурност, поради прилагането на втория метод за изчисление на съставената нормална стойност, предвиден в член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент, тъй като, при едно предишно дело, органите на Общността признават особения характер на структурата на неговото предприятие и прекратяват по тази причина антидъмпинговата процедура открита срещу него. Nakajima твърди на последно място, че има нарушение на принципа на равнопоставено отношение, доколкото прилагането на метода за изчисление на съставената нормална стойност, използван в случая, е дискриминационно за него, поради взимането предвид на счетоводни данни, които се отнасят до предприятията със структура, различна от неговата.

44. Достатъчно е да се констатира, в тази връзка, че с този довод, ищецът критикува в същност начина, по който органите на Общността са приложили член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент в рамките на антидъмпинговата процедура, която е приключила с приемането на регламенти, които налагат временни и окончателни мита. Но на такива доводи не може да се прави позоваване по валидността на регламент съгласно член 184 от Договора.

45. При тези условия основанието, че новият базов регламент е незаконен поради нарушение на някои общи принципи от правото, трябва да се отхвърли.

46. След като нито един от доводите, изтъкнати в подкрепа на искането да не бъде прилаган новият базов регламент, не може да бъде приет, следва те да бъдат отхвърлени, като неоснователни.

II - Относно искането за анулиране на окончателния регламент

47. В подкрепа на искането изложено в исковата молба, която цели отмяната на окончателния регламент, Nakajima сочи две основания, които се основават съответно на нарушението на съществени процедурни изисквания, на грешното определяне на сходните продукти взети предвид, на нередности, които правят недействително изчислението на нормалната определена стойност, на грешки при сравнението между нормалната стойност и износната цена, на грешки при изчислението на производството на принтери на Общността, на грешки, които се отнасят до щетата, понесена от промишлеността на Общността, на грешки относно интереса на Общността да бъде сложен край на щетите, причинявани от дъмпинговите практики, на грешки, които се отнасят до размера на

антидъмпинговото мито, на нарушението на някои общи принципи на правото и на злоупотреба с власт.

1. Относно основанието за отмяна поради нарушение на съществени процедурни изисквания

48. Nakajima твърди първо, че Съветът е нарушил членове 2 и 8 от своя Процедурен правилник (ОВ 1979 г., L 268, стр. 1), поради това, че от една страна предложението на Комисията за приемане на окончателния регламент е предадено на Съвета без да бъде спазен срокът, предвиден за изработването на временния дневен ред на сесията и от друга страна всички езикови версии на въпросния документ не са били на разположение в деня на приемането на този регламент.

49. По този въпрос следва да се отбележи, че Процедурният правилник на институцията на Общността има за предмет да организира вътрешното функциониране на службите, в интерес на доброто управление. Правилата, които той установява, по-специално за организацията на разискванията и взимането на решения, имат при това положение за цел базово да гарантират доброто протичане на процедурата, при пълно спазване на изключителните права на всеки от членовете на институцията.

50. Следва, че физическите и юридическите лица не биха могли да се позовават на някакво предполагаемо нарушение на тези правила, които не са предназначени да осигурят защитата на частни лица.

51. Доводът на Nakajima, че Съвета не е спазил своя Процедурен правилник, трябва да бъде отхвърлен.

52. Nakajima се позовава след това на липсата на мотиви на член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент, както и на съображения 21 и 22 от окончателния регламент, доколкото тези разпоредби не обясняват защо старият метод за изчисление на съставената нормална стойност е изоставен и по какъв начин органите на Общността смятат да избегнат дискриминация между предприятия, като прилагат за ищеца метод за изчисление на съставената нормална стойност, основан на разходите и печалбите от други производители със структура коренно различна от неговата.

53 Този довод не е основателен. В действителност от една страна относно член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент, нарушението, изтъквано от Nakajima, вече е било отхвърлено с параграфи 14 - 21 от настоящото решение. Относно съображения 21 и 22 от окончателния регламент от тяхното съдържание следва, че Съветът се е позовал изрично на член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент, който предвижда метода за изчисление на съставената нормална стойност, приложен в случая, и посочва, че става въпрос в случая за обичайно ползвания от Комисията метод. Трябва да се добави, че както Съдът заявява в параграфи 18 и 19 от настоящото решение, този член само изяснява предишната практика на институциите на Общността и по тази причина засилва правната сигурност на съответните предприятия. И накрая, Съветът се произнася по съображенията, посочени от

ищеца, по въпроса за дискриминацията, повдигнат от Nakajima, като е посочил, че обстоятелството, че определен износител не продава съответния продукт и следователно не разполага с никаква мрежа за продажби на вътрешния пазар, не трябва да променя основата за изчисление на разходите ПОА и на печалбите при определяне на нормалната стойност на този износител на продукта. При тези условия мотивите, представени от Съвета показват ясно доводите на институцията на Общността и позволяват на Съда да упражни изцяло своя контрол.

54. И накрая Nakajima изтъква, че съображение 60 от окончателния регламент е недостатъчно обоснован, тъй като, независимо от съществуването на внос на принтери на ниски цени с произход от трети страни, различни от Япония, Съветът е пропуснал да прецени значението на щетата, претърпяна от производителите от Общността в резултат на този внос.

55. Този довод също не може да бъде приет. Във въпросното съображение, Съветът, в действителност посочва ясно, че липсата на щета за пазара на Общността, в резултат от вноса на принтери с произход от други трети страни, се е дължала на факта, че този внос е станал значим едва след края на периода, обхванат от разследването по настоящото дело и че той е осъществен само в една държава - членка. Следователно съображение 60 трябва да се разглежда като достатъчно обосновано.

56. Доводът за отмяна поради нарушението на съществени процедурни изисквания, следователно, трябва да бъде отхвърлен.

2. Относно основанието за отмяна поради грешното определяне на сходните продукти, които са били взети предвид

57. Nakajima упреква Съвета, че е допуснал явна грешка в преценката, като е разгледал като сходни продукти принтери от нисък клас и принтери от висок клас. Според ищеца долният и горният сегмент на принтерите са отличават по предназначението на апаратите, клиентелата, за която са предназначени и структурата на пазара.

58. Този довод не е основателен. В действителност, в писмения си отговор по направените оплаквания Съветът е изложил, че не съществуват общопризнати критерии за групиране на принтерите в различни категории, факт, който Nakajima, освен това е признало в своя отговор. Следователно всички ударни матрични принтери, които имат едни и същи характеристики и са предназначени за една и съща употреба, могат правилно да бъдат разглеждани като сходни продукти.

3. Относно основанието за отмяна поради нередности, които правят изчислението недействително за нормалната съставена стойност

59. Ищецът твърди, че Съветът неправилно е приложил по отношение на него втория метод за изчисление на съставената нормална стойност, предвиден в член 2, параграф 3, буква б), точка ii), изречение четвърто от новия базов регламент. В подкрепа на този довод Nakajima изтъква, че прилагането на този

метод в случая е неразумно и при това положение противоречи, както на базовия регламент, така и на антидъмпинговия кодекс. В действителност Nakajima счита, че структурата на неговото предприятие има особени характеристики, които Съветът не е взел предвид при изчисление на съставената нормална стойност на принтерите разглеждани в тази процедура, доколкото, за определянето на разходите и на печалбата на Nakajima, той е използвал счетоводните данни на предприятия, чиято структура радикално се различава от неговата.

60. За да се прецени основателността на този довод, следва да се установи, като начало, че с основание Съветът е съставил нормалната стойност в съответствие с член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент, тъй като от една страна е установено, че ищецът не продава принтери на японския пазар, което изключва възможността да се прибегне до член 2, параграф 2, буква а) от новия базов регламент, и че от друга страна когато продажба на сходния продукт не се осъществява по време на нормални търговски операции на вътрешния пазар на страната износител или страната по произхода, органите на Общността могат да избират между решенията, изложени в точки i) и ii) от член 2, параграф 3, буква б) от новия базов регламент.

61. Освен това от текста на член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент следва, че трите метода за изчисление на съставената нормална стойност, които са предвидени в него, трябва да бъдат разглеждани по реда на тяхното представяне. Само когато нито един от тези методи не може да бъде приложен, следва да се прибегне към общата разпоредба, предвидена в член 2, параграф 3, буква б), точка ii), според която разходите и печалбите трябва да се определят „на всяка друга приемлива основа“.

62. В това отношение следва да се отбележи първо, че с основание Съветът не е приложил в случая първия метод за изчисление, предвиден в член 2, параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент, като се има предвид, че ищецът не продава на японския пазар продукти сходни на тези обхванати от настоящото производство.

63. Освен това относно прилагането по отношение на Nakajima на втория метод за изчисление, следва да се припомни на първо място, че както Съдът е заявявал няколкократно, член 2 параграф 3, буква б), точка ii) от стария базов регламент, според който един приемлива стойност на разходите ПОА, трябва да бъде включена в съставената нормална стойност, дава на институциите на Общността широко право на преценка при изчисление на тази стойност (вж., по-специално Решение на Съда от 5 октомври 1988 г. ТЕС, параграф 33, 260/85 и 106/86, Recueil, стр. 5855). Това заключение се отнася също и до член 2 параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент, чийто текст е идентичен и се прилага по същия начин за отчитане на печалбите от институциите на Общността с оглед на определянето на нормалната стойност.

64. Следва да се изтъкне на второ място, че Съдът вече е решил, че съгласно Регламент № 2176/84, цитиран по-горе, „определянето на нормалната стойност цели да определи цената при продажба на продукт, такава каквато тя би била, ако този продукт беше продаван в неговата страна по произход или страната

износител” и „следователно, това са разходи свързани с продажбите на вътрешния пазар, които трябва да бъдат взети предвид” (Решения от 5 октомври 1988 г., Brother, параграф 18, 250/85, Recueil, стр. 5683; Canon, параграф 26, 277/85 и 300/85, Recueil, стр. 5731; ТЕС, цитирано по-горе, параграф 24, и Silver Seiko, параграф 16, 273/85 и 107/86, Recueil стр. 5927). След като тези принципи са останали непроменени при действието на новия базов регламент, това заключение важи също за този регламент.

65. От това следва, че нормалната стойност на един продукт трябва да бъде определена във всички случаи, сякаш този продукт е бил предназначен за търгуване на вътрешния пазар, независимо от това дали производителят разполага или е в състояние да разполага със структура за дистрибуция. Следва в действителност да се разглеждат по един и същи начин предприятията, които продават само за износ и тези, които търгуват един продукт, дори и сходен, на вътрешния пазар. В действителност в случай, че производителят, за който е била съставена нормална стойност, би продавал своите продукти на вътрешния пазар, той би трябвало задължително да се приспособи към условията, които са наложени на другите предприятия, които присъстват на този пазар. При това положение би имало дискриминация между предприятията, ако за един производител от вътрешния пазар нормалната стойност е била изчислена на основата на съвкупността от разходите и печалбите включени в цената на съответния продукт, докато за един износител ОЕМ, нормалната стойност би била определена без да бъдат взети предвид тези счетоводни данни.

66. Накрая относно твърдението на институциите на Общността, че е невъзможно да присъстваш на японския пазар на готовите електронни продукти, без да разполагаш с интегрирана структура за продажба, което в случая е наложило взимането предвид на разходите и печалбите на сходни предприятия, които разполагат с такава структура, за съставянето на нормалната стойност на принтерите на ищца, следва да се отбележи, че Nakajima не е установила, че една такава констатация е неточна.

67. От изложеното по-горе следва, че е съвместимо антидъмпинговия кодекс и новия базов регламент да се изчисли съставената нормална стойност на продуктите на едно предприятие, което продава единствено за износ и не осигурява само продажбата на пазара на свои продукти, като се вземат за справка разходите и печалбите на други предприятия, със сходно естество, които продават своите продукти на вътрешния пазар.

68. При тези условия доводът за отмяна поради нередности, които правят нередно изчислението на съставената нормална стойност на принтерите на Nakajima, трябва да бъде отхвърлен.

4. Относно основанието за отмяна поради грешки при сравняването между нормалната стойност и износната цена

69. Според Nakajima прилагането в случая на новия базов регламент е довело до нарушение на член 2, параграф 6 от антидъмпинговия кодекс, доколкото Съветът не е сравнил нормалната стойност и износната цена на същото търговско ниво. Nakajima изтъква в същност, че Съветът е установил износната

цена на етап „излизане от завода”, докато нормалната стойност е била определена на базата на цената на дистрибуцията или продажбата на дребно, като е взел предвид разходите ПОА и печалбите на други предприятия, чиито продажби се осъществяват след етапа „излизане от завода”. Nakajima добавя, че изваждането само на разходите за продажба, които се състоят от комисионни и платени заплати на персонала по продажбите, без съвкупността от другите общи разходи и разходи за продажба, както и на част от печалбите, присъщи на реализираните продажби след етап „излизане от завода”, представлява твърде частично коригиране и не би могло при това положение да отговори на изискването за сравнение на едно и също търговско ниво.

70. В това отношение следва да се отбележи, че когато става въпрос за производствено предприятие, което не продава на японския пазар продукта, предмет на антидъмпинговата процедура, Съдът е преценил, че правилното сравнение между нормалната стойност и износната цена на етап „излизане от завода”, предполага тези две стойности да бъдат сравнени на нивото на първата продажба на един независим купувач (вж., по-специално Решение от 5 октомври 1988 ТЕС, цитирано по-горе, параграф 30). Това съображение, развито от Съда по повод на стария базов регламент, е валидно също и за тълкуването на член 2, параграф 6 от антидъмпинговия кодекс, чието съдържание е идентично с това на член 2, параграф 9 от стария базов регламент, за който Съдът се е произнесъл в Решението от 5 октомври 1988 г., ТЕС, цитирано по-горе).

71. А по настоящото дело от една страна нормалната стойност на принтерите на Nakajima е била определена на основата на разходите ПОА и на печалбите на други предприятия, които продават сходни продукти на японския пазар. От друга страна, тъй като всички принтери на Nakajima, предназначени за Общността, са били продадени на независими дистрибутори, износната цена е била изчислена на основа цената от тези дружества.

72. Следователно, както съставената нормална стойност, така и износната цена, са в случая определени на ниво „дистрибутор”, както ясно посочва член 34 от съображенията от окончателния регламент. При това положение е неточно да се твърди, че институциите на Общността са сравнили нормалната стойност и износната цена на две различни търговски нива.

73. За останалото е установено, че ищецът в нито един момент от административното производство не е поискал прилагането на корекции, предназначени да компенсират предполагаемата разлика на търговския етап за сравнение между нормалната стойност и износната цена, нито следователно е доказал, че такова искане би могло да бъде оправдано, както това се изисква според член 2, параграф 9, буква б) от новия базов регламент. В хода на производството пред Съда, Nakajima освен това също не представя доказателства, които могат да покажат, че Съветът е трябвало в случая да нанесе повече корекции в своите изчисления, отколкото направените от самия него.

74. При това положение първата част от този довод за отмяна е неоснователен.

75. Ищецът поддържа също, че Съветът е допуснал явна грешка относно същността на фактите, като е направил разграничение за нуждите на изчислението на нормалната стойност между продуктите OEM и продуктите не-OEM. Тъй като всички продукти на Nakajima се продават на етап „излизане от завода”, да им бъдат начислени разходи за дистрибуцията им, би било фактическа грешка, която може да наруши сравнението, а от там и установяването на дъмпинговият марж. Що се отнася, по-специално до продажбите OEM, взимането предвид на разходите за пускане на пазара на вертикално интегрирани предприятия би довело до надценяване на разходите ПОА на ищеца. Според Nakajima, тези разходи са под 5 %, докато Съветът е приложил стойност по-висока от 15 %.

76. По този въпрос е достатъчно да се отбележи, както е изтъкнал Съветът, в хода на писмената процедура, че нормалната стойност трябва да бъде определена в зависимост от поведението на другите производители, които присъстват на пазара, като бъде направено разграничение между продажбите OEM и продажбите не-OEM, като се има предвид, че търговията под своя собствена марка води до определено по-високи разходи, отколкото продажбата на принтери като продукти OEM. Колкото до взимането предвид за продажбите OEM на разходите ПОА на предприятията с вертикално интегрирана структура, Съветът с основание е приел, че в рамките на правото за преценка, което му е признато при оценяването на сложни икономически ситуации (вж., например Решение от 7 май 1987 г., Nippon Seiko, параграф 21, 258/84, Recueil, стр. 1923), е необходимо да се държи сметка за разходите, които би наложило едно присъствие на японския пазар.

77. Втората част от този довод не е по-основателен.

78. От това следва, че доводът за отмяна поради грешки при сравняването между нормалната стойност и износната цена, трябва да бъде отхвърлен.

5. Относно основанието за отмяна поради грешки при изчислението на продукцията на принтери на Общността

79. С този довод Nakajima обвинява Съвета, че погрешно е заявил в окончателния регламент, че четиримата производители от Общността, членове на Europrint, представляват 65 % от производството на ударни матрични принтери на Общността. Според ищеца от проучването, направено от фирмата Ernst & Whinney (наричано по-нататък „проучване E & W”), по искане на Committee of Japanese Printers, в рамките на настоящото антидъмпингово производство, установява, че двама от членовете на Europrint, Mannesmann-Tally и Philips, са внесли значителен брой японски принтери в Общността, така че те вече не биха могли да бъдат разглеждани като производители от Общността. В допълнения противно на това, което е изложено в съображение 45 от окончателния регламент, изследването E & W, показвало, че вносът осъществен от Mannesmann-Tally и Philips не принадлежи изцяло на ниския сегмент от пазара, а отчасти, също и към средния сегмент на пазара. Освен това Съветът е допуснал грешка, с твърдението, че ниският сегмент на пазара е този, който се разраства най-бързо, след като според изследването E & W той се развива по-слабо от горния сегмент и от пазара като цяло.

80. В това отношение е добре да се напомни, първо, че както Съдът неколкратно е заявявал, по специално, в Решението от 14 март 1990 г., Gestetner (цитирано по-горе, параграф 43), Комисията и Съветът имат право, при упражняване на тяхното право на преценка, да изследват дали трябва да изключат от производството на Общността производителите, които са и вносители на продукта предмет на дъмпинг. Това право на преценка трябва да се упражнява отделно за всеки конкретен случай в зависимост от всички факти, които имат значение.

81. Следва да се отбележи след това, че в случая Nakajima не е доказва, че органите на Общността са допуснали явна грешка при упражняването на това право на преценка. В същност от твърденията на органите на Общността, които не са били оспорени сериозно от ищеца, може да се направи извода, че европейските предприятия, които са внасяли японски принтери, трябва да бъдат включени в производството на Общността, тъй като този внос представлява, както ясно посочват съображенията от временния и окончателен регламент, мярка на самозащита, предназначена да попълва празнотите в гамата от продукти на засегнатите предприятия, резултат от изоставянето на тяхното собствено производство в някои сектори, на което те е трябвало да се решат, поради дъмпинговите практики на японските износители.

82. При тези условия производителите от Общността, които са внасяли японски принтери, не са имали намерение да причиняват щета на самите себе си, като предизвикат чрез този внос намаляване на използването на техните мощности, понижаването на техните цени или изоставянето на техните проекти, насочени към увеличение на тяхното собствено производство или производството на нови продукти. При това положение, вносът осъществен от производители на Общността не е могъл да допринесе за щетата, понесена от промишлеността на Общността, и следователно не е имало никакво основание тези предприятия да бъдат изключени от кръга на производителите от Общността.

83. Колкото до доводите, извлечени от определянето на сегмента от пазара, към който принадлежат внесените продукти, както и от мащабите на растежа на различните сегменти, следва да се припомни, така както става ясно от параграф 58 от настоящото решение, че сегментирането на пазара е произволно, поради липсата на каквото и да е точно определение в тази насока, така че такива съображения не са в състояние да поставят под съмнение обосноваването на позицията на институциите на Общността по този въпрос.

84. От това следва, че доводът за отмяна поради грешки при определянето на продукцията на принтери на Общността, не е обосноваван.

6. Относно основанието за отмяна поради грешки във връзка с щетата, претърпяна от промишлеността на Общността и интереса на Общността тя да бъде преустановена

85. В подкрепа на довода за отмяна поради грешки относно факти и явни грешки при определянето на щетата, претърпяна от промишлеността на Общността, ищецът твърди първо, че Съветът неправилно е взел предвид, за

установяването на тази щета, годината 1983, след като разследването, осъществено в рамките на административното производство, не се е отнасяло до тази година.

86. По този въпрос следва да се припомни, както е подчертано по-горе в параграф 76, че институциите разполагат с голяма свобода за преценка, за да оценяват комплексни икономически ситуации. Такъв именно е случаят, когато става въпрос за определянето на периода, който да бъде взет предвид за нуждите на установяването на щетата в рамките на една антидъмпингова процедура (вж., по-специално Решение от 28 ноември 1989 г., *Epicheiriseon Metalleftikon, Viomichanikon kai Naftiliakon* и др., параграф 20, C-121/86, Recueil, стр. 3919).

87. В случая тази свобода на преценка не е превишена. Така Съветът е показал по убедителен начин, че от една страна щетата, понесена от промишлеността на Общността, е трябвало да бъде определена за по-дълъг период от този обхванат от разследването за съществуването на дъмпингови практики. В действителност в съответствие с член 4, параграф 2, буква в) от новия базов регламент, изследването на щетата предполага изучаването на „реалните и възможни тенденции на съществените икономически фактори”, което трябва при това положение да бъде извършено за един достатъчно дълъг период. От друга страна взимането предвид на данните, които се отнасят до годината 1983, се оправдава от обстоятелството, че срокът на изключителните права за производство на принтери, съвместими с персоналните компютри на IBM, които принадлежат на Seiko Epson, са изтекли през 1984 г., както това е изрично установено от съображение 104 от временния регламент. Така годината 1983 е характерна за положението, което е съществувало преди отварянето на една съществена част от пазара на принтерите, предизвикано от изтичането на изключителните права на Seiko Epson, така че органите на Общността не са допуснали никаква грешка при преценката, като са избрали тази година като отправна точка за оценяването на последващото развитие на съответния пазар.

88. Следователно доводът на Nakajima трябва да бъде отхвърлен.

89. След това Nakajima подлага на съмнение точността на цифрите относно развитието на пазарните дялове, които се намират в съображение 47 от окончателния регламент и мисли, че в действителност членовете на Europrint не са претърпели никакви пазарни загуби, а че тяхната продукция, напротив, е отбелязала леко нарастване. Нещо повече, европейските предприятия, които са преустановили дейността си преди периода на разследването, трябва да бъдат изключени при оценяването на щетата.

90. Този довод не е обосноваван. В действителност следва да се изтъкне, че числата цитирани в съображение 47 от окончателния регламент съвпадат изцяло с тези от проучването E & W, на което се позовава Nakajima. Това проучване обаче говори за съществени загуби на пазарни дялове на производителите от Общността между 1983 и 1986 г., докато съответно пазарните дялове на японските износители са нараснали значително. Установява се освен това от числата съобщени от самия ищец, че производителите от Общността са загубили пазарни дялове без дори да се

взимат предвид числата на двете предприятия Triumph-Adler и Logabax, които са преустановили дейността си преди периода на разследването.

91. Nakajima изтъква също, че съображенията на Съвета относно развитието на цените са погрешни, доколкото намаляването на цените на принтерите на пазара на Общността, което е било по-малко от числата вписани в окончателния регламент, се дължи на голямо понижаване на производствените разходи, а не на нарастването на пазарните дялове на японските износители. Nakajima подчертава също, че цените на неговите принтери са се увеличили между 1984 и 1986 г. Нещо повече Съветът е допуснал грешка при преценката относно занижаването на цените споменато в съображения 51 и 53 от окончателния регламент, като сравнява една цена на етап „излизане от завода” с цена на ниво дистрибутор.

92. В тази насока следва да се подчертае първо, че фактът, че Nakajima е постигнало снижаване на цените по-малко от прието от Съвета, се обяснява с обстоятелството, че изчисленията на ищеца не отчитат 1983 г. Следва да се отбележи, че твърдението на Nakajima, според което намаляването на цените на пазара на Общността се дължи не на нарастването на пазарните дялове на японските износители, а на едно съществено снижаване на производствените разходи, остава като обикновено твърдение. Освен това дори и да се приеме за установен факта, че 1984 - 1986 г., цените на Nakajima са се увеличили, Съветът е отбелязал с основание, че занижаването на цените на ищеца е било все още с 41 %. И накрая относно довода, извлечен от едно предполагаемо дискриминационно отношение при сравняване на цените, добре е да се припомни, че то следва да бъде отхвърлено по същите съображения, като тези, които са в основата на логическите разсъждения развити в параграфи 70 - 74 от настоящото решение.

93. При това положение доводът, основан на грешки при преценката на развитието на цените, трябва да бъде отхвърлен.

94. Nakajima твърди също, че съществуват грешки при преценката на другите важни икономически фактори, споменати в съображения 54 и 55 от окончателния регламент. То изтъква, че между 1984 г. и 1986 г. производителите от Общността са увеличили производствените си мощности и не са понесли щети, тъй като имали достатъчно средства за инвестиране и можели дори да осъществят свръх инвестиции.

95. По този параграф е достатъчно да се отбележи, че ищецът нито е посочил източника на данните, които излага в подкрепа на своите доводи, нито обосновава тези цифри по сериозен начин.

96. При тези обстоятелства доводът, основан на явна грешка при преценката на икономическите факти, трябва да бъде отхвърлен.

97. Накрая Nakajima поставя под съмнение факта, че предполагаемата от Europrint щета е причинена от японския внос на ударни матрични принтери и поддържа, че тази щета е последица от вноса на принтери от трети страни, различни от Япония. Като се позовава на съображение 60 от окончателния

регламент Nakajima обвинява Съвета, че не е изследвал щетата, причинена от вноса на принтери от трети страни и смята, че той е надценил причинената от японските производители щета.

98. Този довод не може да бъде приет. В същност Съветът доказва по убедителен начин, че вносът на принтери от трети страни, различни от Япония, не е може да причини щета на пазара на Общността, като се има предвид, че той се появява само в една държава-членка и става значителен едва след края на периода, обхванат от изследването в настоящата процедура.

99. Освен това Nakajima не е представила нито едно доказателство за дъмпингова практика през разглеждания период в рамките на вноса на принтери от трети страни, различни от Япония, така че ищецът не е успял да докаже, че изтъкнатите фактори са допринесли за констатираната щета.

100. В подкрепа на довода за отмяна поради грешки, свързани с интереса на Общността да бъде сложен край на щетата, причинена от дъмпинговите практики, Nakajima изтъква, че противно на това, което твърди Съветът в съображения 63 - 66 от мотивите към окончателния регламент, загубата на рентабилност за производителите от Общността е в резултат не на дъмпингови практики от страна на японските износители, а на техните собствени управленски грешки.

101. В тази връзка е достатъчно да се изтъкне, че Съдът вече е установил, в параграф 90 от настоящото решение, че Съветът не е превишил правото си на преценка, като е заключил в случая, че съществуват загуби на пазарни дялове, понесени от промишлеността на Общността поради дъмпинговите практики от страна на японските износители. Освен това ищецът изобщо не е доказал твърдението си относно съществуването на управленски грешки на производителите от Общността.

102. От всички предходни съображения следва, че оплакванията, основани на грешки свързани с щетите, понесени от промишлеността на Общността и с интереса на Общността да им бъде сложен край, са необосновани и трябва при това положение да бъдат отхвърлени.

7. Относно основанието за отмяна поради грешки свързани с размера на антидъмпинговото мито

103. Nakajima изказва недоволство, че Съвета при определяне на размера на митата, необходими за премахване на щетата, е отдал, както показва съображение 68 от окончателния регламент, намаляването на цената на принтерите на пазара на Общността, на дъмпингови практики и е пропуснал да извърши едно задълбочено изследване на истинските причини за това намаляване на цените. От друга страна, Nakajima критикува метода, изложен в съображение 72 от окончателния регламент относно изчислението на прага на щетата на всеки износител, получен на основата на едно сравнение между средната продажна цена на първия купувач и средната стойност от съответните продажби. То смята, че ако този метод беше прилаган правилно, прагът на щетата на Nakajima следва да бъде равен на нула.

104. Първата част от този довод следва да се отхвърли, като се вземат предвид съображенията, развити при изследването на оплакването на Nakajima, основано на грешки относно щетата, претърпяна от промишлеността на Общността. Освен това съображенията към временния и окончателния регламент, дават ясно и обстоятелствено обяснение на връзката, която съществува в случая, между нарастването на пазарните дялове на японските продукти и намаляването на цените на принтерите.

105. Относно прага на претърпяната щета Комисията е посочила, без това да бъде оспорено, че доводите на ищеца се основават на неразбиране на метода за изчисление, изложен в съображение 72 от окончателния регламент. В действителност прагът на щетата изразява покачването, което цените на японските продукти трябва да достигнат в Общността, за да заличат ефекта от тяхното подценяване по отношение на продуктите на Общността. А този праг на щетата, изчислен по време на разследването, не може да бъде използван в същия вид, за да бъде посочен размерът на митото, тъй като той е получен по отношение не на цената франко границата на Общността (наричано по-нататък „цена cif“), а на цената на първия независим купувач в Общността, която задължително е по-висока от цената cif поради факта, че тя включва митата и митническите разходи. От друга страна антидъмпинговите мита се налагат върху нетните цени франко границата на Общността преди обмитяването, тоест върху митническата облагаема стойност (цена cif) на вноса. От това следва, че за да се определи размера на антидъмпинговото мито, прагът на щетата трябва да бъде аритметично преобразуван в процент от цената на всеки износител на стадия cif.

106. Доводът за отмяна поради грешки относно размера на антидъмпинговото мито, следователно не е основателен.

8. Относно основанието за отмяна поради нарушението на няколко общи принципа на правото

107. В първата част от това основание Nakajima поддържа, че в случая органите на Общността са нарушили в много отношения правото на защита на ищеца. Така то изтъква, че тези органи не са му съобщили навреме, че в случая те изоставят метода за изчисление на съставената нормална стойност, приложен в едно предишно антидъмпингово производство относно електронни пишещи машини, което е приключило с Решението от 5 октомври 1988, ТЕС, цитирано по-горе. Особената структура на Nakajima, тогава била взета предвид, което довело до прекратяване на антидъмпинговото производство по отношение на това предприятие (вж. Решение 86/34/ЕИО на Комисията от 12 февруари 1986 г., за прекратяване на антидъмпинговото производство относно вноса на електронни пишещи машини, произведени от Nakajima All Precision Co. Ltd, с произход от Япония, ОВ L 40, стр. 29). Освен това Nakajima упреква институциите на Общността, че не са му съобщили навреме имената на предприятията, чиито счетоводни данни са били взети предвид за определяне на нормалната стойност в настоящата процедура. Освен това Nakajima нямало възможността да изложи по подходящ начин своята гледна точка относно спецификата на своята структура и Комисията приела тактики за отлагане, по-

специално като оставя ищеца да смята, че той би могъл все още да изложи своите доводи по време на „disclosure conference”, която щяла да се състои едва на дата, последваща предложението на Комисията за новия базов регламент. И накрая относно определянето на щетата, Комисията е използвала данни различни от тези от проучването E &W и е основала, по-специално на доказателства, събрани по време на разследване, проведено при заинтересуваните производители.

108. В това отношение следва веднага да се припомни, че в съответствие с установената практика на Съда, изискванията за спазване правото на защита са изпълнени, след като на заинтересуваното предприятие е била дадена възможност, в хода на административната процедура, да представи своята гледна точка относно истинността и състоятелността на изтъкнатите факти и обстоятелства, както и при необходимост на приетите документи (вж., например Решение от 13 февруари 1979 г., Hoffmann-La Roche, параграф 11, 85/76, Recueil, стр. 461).

109. Но в случая от протоколите от срещите проведени между Nakajima и институциите на Общността се установява, както и от разменената между страните кореспонденция, че ищецът е участвал във всички етапи от процедурата и е имал при това положение възможност да изложи своята гледна точка.

110. Освен това Nakajima е разполагало с всички сведения, които са му били необходими, за да осигури навреме своята защита по ефективен начин. В действителност ищецът е признал в заседанието, че най-късно на 15 март той е уведомен за метода за изчисление на съставената нормална стойност. Освен това в съображения 36, 38 и 40 от временния регламент, Комисията е дала всички подробности за това изчисление. И накрая в писмо от 21 юни 1988 г., Nakajima е изложило всички доводи, които е повторило в производството пред Съда.

111. Следва да се добави, че методът за изчисление на съставената нормална стойност, прилаган по отношение на ищеца е изрично предвиден в член 2 параграф 3, буква б), точка ii) от новия базов регламент, публикуван повече от три месеца преди приемането на окончателния регламент, така че Nakajima е могло навреме да представи своята гледна точка по този въпрос.

112. Следва да се подчертае освен това, че Nakajima не би могло да изрази несъгласие, че органите на Общността не са му предоставили всички сведения, които то е поискало, освен с изключение на поверителните сведения. В тази връзка следва да се отбележи от една страна, че едва на 2 септември 1988 г., тоест след изтичане на едномесечния срок, считано от въвеждането на временното мито, предвидено в член 7, параграф 4, букви в), и), вв) от новия базов регламент, ищецът е поискал сведения за метода, използван за определяне на разходите ПОА и печалбите. От друга страна подробностите относно разходите и печалбите на конкурентите на Nakajima трябва да се считат за поверителни по смисъла на член 8, параграф 3 от новия базов регламент и следователно не биха могли да бъдат предоставени на ищеца (вж., по-специално Решение от 5 октомври 1988 г., ТЕС цитирано по-горе, параграф 20).

113. Въпреки това евентуалното прилагане на различен метод за изчисление на съставената нормална стойност при действието на предишната уредба е без значение за настоящото дело, тъй като икономическите субекти не биха могли да се позовават на право по отношение на тях да бъдат прилагани правила, които могат да бъдат изменени с решения, взети от институциите на Общността в рамките на тяхното право на преценка (вж., например Решение от 7 май 1987 г., *Koyo Seiko*, параграф 20, 256/84, *Recueil*, стр. 1899).

114. Накрая относно използването на счетоводни данни, различни от тези включени в проучването *E & W* от писмото от 28 септември 1988 г. изпратено от Комисията до *Nakajima*, следва, че за органите на Общността никога не се е поставял въпросът да се позоват изключително на данните от този доклад. Все пак не се оспорва, че преписката, съставена от Комисията, до която ищецът е имал достъп, в съответствие с член 7, параграф 4, буква а) от новия базов регламент е съдържала неуповителни резюмета относно данните на различните европейски производители. Така ищецът е имал достъп до всички данни, приети за основа за установяване на щетата.

115. При тези условия, първата част на този довод не е основателна.

116. В подкрепа на втората част на това основание за отмяна *Nakajima* изтъква, че принципът на правна сигурност е пренебрегнат в случая, поради факта, че в антидъмпинговото производство, по което Съдът е трябвало да се произнесе в Решението от 5 октомври 1988 г., ТЕС, цитирано по-горе, Комисията и Съветът взели предвид особената структура на ищеца и прекратили на това основание производството по отношение на *Nakajima*. Или тъй като структурата на *Nakajima* не се е променила по отношение на това дело от това следва в случая, че ищецът има едно признато право да бъде призната неговата специфика и правото да има законно доверие в запазването на решенията, приети при действието на стария базов регламент. Освен това принципът за не придаване на обратно действие е нарушен от прилагането още от 15 март 1988 г., на един нов метод за изчисление на съставената нормална стойност, който не е включен в базовия регламент в сила към този момент и който е в пълно противоречие с предишното тълкуване на институциите на Общността.

117. Тези доводи не могат да бъдат приети. В действителност следва да се подчертае първо, че обратно на твърденията на ищеца, Съдът в Решението от 5 октомври 1988 г., ТЕС, цитирано по-горе, по което *Nakajima* не е било страна, се е произнесъл изключително въз основа на Регламент (ЕИО) № 1698/85 на Съвета от 19 юни 1985 г. относно въвеждане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на електронни пишешци машини с произход от Япония (ОВ 1986 г., L 163, стр. 1), като същевременно изрично оставя открит въпроса за основателността на прекратяването на производството по отношение на *Nakajima* (Решение ТЕС, цитирано по-горе, параграф 18).

118. Във всеки случай процедурата, следвана по това дело по отношение на *Nakajima*, не би могла да представлява прецедент, който може да обвърже институциите, тъй като съдебната практика приема, че базовият регламент по въпросите на дъмпинга, оставя на органите известна свобода за преценка, по-

специално при изчисление на размера на разходите ПОА, които следва да се включат в съставената нормална стойност (вж. Решение ТЕС, цитирано по-горе, параграф 33) и обстоятелството, че една институция използва тази свобода за преценка без да обяснява с подробности и предварително критериите, които тя смята да приложи във всяка конкретна ситуация, не нарушава принципа на правната сигурност (вж. Решение от 5 октомври 1988 г., Brother, цитирано по-горе, параграф 29).

119. След това, колкото до заявеното нарушение на придобити права, достатъчно е да се припомни, че според съдебната практика, в случаите в които органите на Общността разполагат с голяма свобода за преценка, икономическите субекти не могат да се позовават на придобити права за запазването на преимущество, което е последица от съответното законодателство на Общността и от което те са се възползвали в даден момент (вж., например Решение от 21 май 1987 г., Raц, параграф 18, 133/85 - 136/85, Recueil, стр. 2289). При тези условия, методът за изчисление на съставената нормална стойност, използван в рамките на предишна антидъмпингова процедура, не може да представлява за Nakajima придобитото право за прилагане на същия метод в случая.

120. Също така според трайната практика, посочена в параграф 113 от настоящото решение, икономическите субекти нямат основание за законно доверие в запазването на съществуващо положение, което може да бъде променено с решения, взети от институциите на Общността в рамките на тяхното право на преценка.

121. И накрая от параграфи 23 и 24 от настоящото решение следва, че доводът, основан на едно предполагаемо нарушение на принципа на не придаване на обратна сила, не е основателно.

122. При това положение, втората част от довода на Nakajima трябва да бъде отхвърлен.

123. На трето място Nakajima твърди, че има нарушение на принципа на равнопоставено отношение, тъй като методът за изчисление на съставената нормална стойност, приет в случая е дискриминационен по отношение на ищеца поради факта, че той използва счетоводни данни, които се отнасят до предприятия със структура, различна от неговата и поради това, че сравнението между нормалната стойност и износната цена са били извършени на две различни търговски нива.

124. Този довод не е основателен. В действителност от параграфи 60 - 67 от настоящото решение следва, че методът за изчисление на съставената нормална стойност приложен в случая не е дискриминационен, тъй като в съответствие със съдебната практика, той цели да постави Nakajima в положението, в което то би било, ако е осъществявало продажби на принтери в Япония и институциите на Общността са можели да приемат, че е невъзможно да бъде на японския пазар на електронни продукти без да разполага с интегрирана структура за продажби. От друга страна Съдът вече е решил в параграфи 70 - 72

от настоящото решение, че в случая сравнението между нормалната стойност и износната цена не е било направено на две различни търговски нива.

125. При това положение в случая не е било извършено никакво нарушение на принципа на равноправно отношение.

126. На четвърто място Nakajima смята, че окончателният регламент не е спазил принципа на пропорционалността поради факта, че на ищеца е наложено антидъмпингово мито от 12 %, без да бъде отчетена неговата специфична структура, след като съобразяването на неговите собствени разходи и на един разумен марж на печалба, би трябвало да доведе, най-малко до пренебрежим дъмпингов марж и до изключването на Nakajima от настоящото производство.

127. Този довод обаче не може да бъде приет по съображения по-подробно изложени в параграфи 60 - 67 от настоящото решение.

128. На пето място Nakajima се позовава на нарушение на принципа на лоялното и справедливо прилагане на правото на Общността, което се изразява в прилагането по отношение на ищеца на нов метод за изчисление на съставената стойност, непригодно в случая и източник на сериозна несправедливост.

129. Този довод се основава на грешни предпоставки, което следва от параграфи 60 - 67 от настоящото решение, и трябва да бъде отхвърлен.

130. И накрая Nakajima твърди, че има нарушение на принципа на обвързаност с предишна заявена позиция, тъй като то е въведено в заблуда от начина, по който е разгледано по време на антидъмпинговото производство за електронните пишещи машини.

131. Този довод, който се припокрива с този основан на нарушението на принципа за правна сигурност, трябва също да бъде отхвърлен въз основа на мотивите по-подробно изложени в параграфи 117 - 121 от настоящото решение.

132. Тъй като нито един от доводите, на които се позовава Nakajima, не могат да бъдат приети, оплакването, основано на нарушението на някои общи принципи на правото, трябва да бъде отхвърлено.

9. Относно основанията за отмяна поради злоупотреба с власт

133. С този довод Nakajima упреква органите на Общността, че по време на антидъмпинговата процедура са показали към него сериозна липса на благоразумие, която се равнява на пренебрегване на целите, преследвани от съответното законодателство. Ищецът заявява, по-специално, че Комисията не е анализирала добросъвестно и напълно справедливо необходимостта от въвеждане на антидъмпингово мито спрямо него и е водила умишлено или поради груба небрежност производство, за да му наложи, противно на предходната практика, антидъмпингово мито. Така органите на Общността били ощетили умишлено ищеца и се опитали да избегнат да бъдат в положение,

идентично на това на производството, което е довело до Решението от 5 октомври 1988 г., ТЕС, цитирано по-горе.

134. Твърденията на ищеца са лишени от всякакво основание. В това отношение е достатъчно да се направи констатацията, че Nakajima в случая не е изпълнило изискванията, поставени от съдебната практика (вж., по-специално Решение от 11 юли 1990 г., Sermes, параграф 33, C-323/88, Recueil, стр. I-3027) по въпросите на доказване на съществуването на злоупотреба с власт, тъй като ищецът е пропуснал да посочи на основата на обективни, съществени и убедителни доказателства, обстоятелствата и причините, които биха позволили да се предполага, че разглежданата мярка е приета, за да бъдат постигнати цели, различни от тези, за които тя е предвидена.

135. Действително като твърди, че има злоупотреба с власт, Nakajima се е ограничило да изложи твърдения без да установи тяхната основателност. Освен това фактът, че органите на Общността не са приели доводите на Nakajima, които са считали за неоснователни, не може да представлява злоупотреба с власт.

136. Освен това от изводите на Съда по настоящото дело следва, че в случая законодателството на Общността е прилагано правилно и в съответствие с техните цели. В действителност в съображенията от временния и окончателния регламент, институциите са изложили причините, които са ги накарали да смятат, че в случая интересите на Общността са изисквали приемането въз основа на базовото законодателство на мерки, които могат да предпазят производителите на Общността от вноса на продукти, които са предмет на дъмпинг.

137. От това следва, че доводът за отмяна поради злоупотреба с власт трябва да бъде отхвърлен.

138. След като нито един от доводите, на които се позовава Nakajima не е приет, исковата молба трябва да бъде отхвърлена в нейната цялост.

По съдебните разноски

139. По силата на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски. Тъй като ищецът е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати разноските, включително тези от производството по приемането на временни мерки и тези на встъпилата страна, Комисията. Встъпилата страна Eurorint не е направила искане за разноските, следва да понесе своите собствени разноски.

По изложените съображения Съдът реши:

1) Отхвърля исковата молба.

2) Осъжда ищеца да заплати разноските, включително и тези свързани с производството за приемане на временни мерки и тези на встъпилата страна, Комисията.

3) Встъпилата страна Europrint следва да понесе своите собствени разноси.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 7 май 1991 година.

Подписи